

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 30.

Udgivet 27de Juli.

1894.

Lov

23 Juli.
No. 1.

angaaende Forandringer i og Tillæg til Lov om Mandtallene m. v. af 24de Juni 1828 samt Tillægsslov til samme af 1ste Juli 1884.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 19de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Magistraterne i Kjøbstæderne og Sognepresterne paa Landet skal forud for Valgforsamlingen udfærdige en Fortegnelse over de i Mandtallet indførte Stemmeberettigede med fornøden Anmærkning om Stemmerettens Suspension. Paa denne Fortegnelse medtages kun de, der er anmeldte til Indførelse inden Kl. 8 Aften den 10de Dag før Valget, idet de, som først senere melder sig eller anmeldes, ikke har Udgang til at afgive Stemme i Valgforsamlingen og først efter denne kan indføres i Mandtallet. Fortegnelsen udlægges eller opslaaes i enhver Valgkommune senest to Dage efter den nævnte Tid til Eftersyn for Enhver paa et eller flere passende Steder, hvilket offentlig bekjendtgøres. I Bekjendtgjørelsen indtages Meddelelse om de i § 2 fastsatte Regler med Hensyn til Klage.

§ 2. Klage over, at Nogen urettelig er indført i Mandtallet, eller over, at Nogens Stemmeret urettelig er antaget ikke at være suspenderet, tages kun under Behandling, forsaavidt Klagen er indgivet skriftlig til Mandtalsføreren inden Kl. 8 Aften den 5te Dag før Valget med Angivelse af de Omstændigheder, hvorpaa Klagen bygges.

Det paaligger Mandtalsføreren snarest muligt at meddele den, mod hvis Stemmeret der gjøres Indsigelse, Underretning herom.

23 Juli.

No. 1. § 3. I Kjøbstæderne, i de Ladesteder, der udgjør eget Prestegjæld, og i de Prestegjæld paa Landet, hvori Mandtallet overensstemmende med § 4 er delt, gjælder følgende Regler:

Umiddelbart efter den i Grundlovens § 56 befalede Oplæsning af Konstitutionen afgives Valgbestyrrelsens Kjendelse med Hensyn til Stemmeretstvistigheder og foretages den deraf i Tilfælde flydende Berigtigelse af Mandtallet.

Er Nogen senere end Forregnelsens Udfærdigelse bleven udslettet af Mandtallet eller hans Stemmeret suspenderet, bliver dette at meddele, og der er da Udgang strax at faa Spørgsmaalet om Udslettelsens eller Suspensionens Rigtighed afgjort ved Valgbestyrrelsens Kjendelse.

Efter Paaraabets Begyndelse kan Tvistigheder om Stemmeret ikke mere reises eller tages under Behandling.

Efter Paaraabets Tilendebringelse afgjøres Lovligheden af anmeldte Forsald.

§ 4. Paaraab af de Stemmeberettigede bør tilendebringes, samme Dag Valgforretningen paabegyndes.

I Valgdistrikter, hvor Valgbestyrrelsen antager, at dette paa Grund af de Stemmeberettigedes Antal ikke vil kunne ske, medmindre Mandtallet deles og samtidigt Opraab efter Mandtallets forskjellige Dele finder Sted, bliver de Stemmeberettigede at indføre i Mandtallet efter sine Tilnavnes alfabetiske Orden og Mandtallet at dele i det efter Valgbestyrrelsens Skjon fornødne Antal Dele.

§ 5. Valgbestyrrelsens Formand tilkjendegiver Forsamlingen, hvor stort Antal Valgmænd der skal vælges. Derefter paaraabes de Stemmeberettigede i den Orden, hvori de er anført i Mandtallet eller vedkommende Dele deraf, med Forbigaaelse af dem, hvis Stemmeret er suspenderet. Har Deling af Mandtallet fundet Sted efter § 4, sker Paaraab samtidig efter de forskjellige Dele af Mandtallet. Naar første Paaraab er tilendebragt, skal de, der ei har meldt sig, paaraabes paany. Hvo, som ei da indfinder sig, tilstædes ikke senere at afgive Stemme.

§ 6. Indsigelse mod Valgforretningens Fremme skal fremsættes, saasnart dens Begyndelse er tilkjendegivet, eller det Ulovlige indtruffet, og afgjøres, forinden noget videre foretages.

§ 7. Konvolutterne, der benyttes, maa være ens af Størrelse, Form og Farve samt ugenomsigtige, og paaligger det Valgbestyrrelsen at paase, at de ved Nedlæggelsen i Urnen intet Særkjende har.

De i Konvolutterne indlagte Stemmesedler skal være af hvidt Papir og uden Underskrift eller vedhæftet eller paaført Mærke.

Derfor nogen Stemmegivers Konvolut og Stemmeseddel ikke fyldestgjør de i nærværende Lov givne Forskrifter, kasseres Stemmesedlen som ugyldig.

Forefindes i nogen Konvolut flere Stemmesedler, bliver, hvis 23 Juli. de er indbyrdes uoverensstemmende, samtlige at kassere, og hvis de No. 1. alle er enslydende, kun en af dem at godkjennde.

Lyder nogen Stemmeseddel paa flere Personer, end der skal vælges, bliver det eller de paa Sedlen sidst anførte Navne at anse som udfærbne.

§ 8. Paa Valgforamlingsdagen, forsaavidt denne er en Virkedag, gjælder for de Stemmeberettigede, indtil Opraabet er tilendebragt, Bestemmelserne om Ret til Arbeidshvile paa Søndage, — Arbeidet ved de store Fisterier herfra undtaget.

§ 9. Den Arbeidsgiver eller Foresatte, som ved Overtrædelse af Bestemmelsen i § 8 paa nogen Maade forhindrer, at hans stemmeberettigede Underordnede møder ved Valget, straffes med Fængsel eller Bøder.

§ 10. Efter Opraabets Slutning blandes Konvolutterne vel om hinanden. De afgivne Stemmesedler, der findes at være lovlige, oplæses tydeligt, eller i Valgkommuner med mindst 10 Valgmænd gennemgaaes paa anden betryggende Maade, hvis Sedlerne er trykte, af et Medlem af Valgbestyrelsen under Tilsyn af et andet Medlem og optegnes af to af Valgbestyrelserne eller af to af Valgbestyrelsen antagne Personer til Underretning ved den paafølgende Optælling af Stemmerne. Endelig optælles Stemmerne. Saafremt Valgforretningen ikke uafbrudt fortsættes, indtil den er tilendebragt, paaligger det Valgbestyrelserne at besørge Stemmesedlerne, tilligemed Listerne over de allerede optegnede Stemmer, under fælles Forsegling opbevarede paa et sikkert Sted.

§ 11. Det paaligger enhver Valgmand at møde til bestemt Tid og Sted.

I Distriktsforsamlingen kan ingen Fraværende afgive Stemme. Hænder det, at ikke alle Valgmændene, eller, i disses Sted, Suppleanterne (§§ 19 og 20 i Lov af 24de Juni 1828) til rette Tid kommer tilstede, eller som lovligen valgte bliver antagne, da fremmes Forretningen af de Mødende, hvis Valg er kjendt gylbdt.

Er der for nogen Kjobstad eller noget Prestegjæld udkaaret flere Valgmænd, end samme efter Antallet af Stemmeberettigede skal have, fratræder den eller de, der er udkaarede med det ringeste Antal Stemmer. Er flere udkaarede med samme Antal Stemmer, afgjøres det ved Lodtrækning, hvem der skal fratræde. Den, der saaledes fratræder, bliver at anse som Suppleant fremfor de ved Valgforamlingen udkaarede.

§ 12. Nærværende Lov træder straks i Kraft.

Samtidig ophæves §§ 6, 17 1ste Punktum og 26 i Lov om Mandtallene m. v. af 24de Juni 1828, §§ 1, 2, 4 og 6 i Tillægslov af 1ste Juli 1884, Tillægslov af 30te Juni 1888 samt enhver anden Bestemmelse, der maatte staa i Strid med nærværende Lov.

23 Juli. Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
No. 1. og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets
Segl.

Givet i Marstrand den 23de Juli 1894.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

23 Juli.
No. 2.

Lov

om Forandring i Lov angaaende Forbrydelser af 20de
August 1842.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 19de Juli dette Aar,
saalydende:

Straffelovens Kap. 10 § 25 skal for Eftertiden lyde saaledes:

Hvis Nogen ved Valg til offentlig Forretning, hvor det kom-
mer an paa Medborgeres Tillid, sælger sin egen eller kjober nogen
Andens Stemme eller ved Trusler eller paa anden utilbørlig Maade
søger at forstærke sig Indflydelse paa saadant Valg, straffes han
med Fængsel eller Bøder.

Er den, som paa utilbørlig Maade søger at paavirke en An-
dens Stemmegivning, dennes Arbeidsgeber eller Overordnede, straffes
han med Fængsel eller Strafarbejde i 5te Grad. Under særdeles
formildende Omstændigheder kan Bøder anvendes.

Den, der forholder sig som ovennævnt, kan derhos ikke for
den Gang komme i Betragtning ved Valget.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets
Segl.

Givet i Marstrand den 23de Juli 1894.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Lov23 Juli.
No. 3.

indeholdende Forandring i Lov om Fredning af Lax og
Søørret af 20de Juni 1891.

Vi Øscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 14de Juli dette Aar,
saalydende:

A. § 3 i Lov om Fredning af Lax og Søørret m. v. af
20de Juni 1891 skal herefter lyde saaledes:

§ 3. Fra Torsdag Aften Kl. 6 til Mandag Aften Kl. 6 maa
intet til Fangst af Lax eller Søørret indrettet Fiskefæst eller
Fiskeindretning bruges, udsættes eller forblive henstaaende saaledes,
at de nævnte Fiskearter derved kan fanges eller deres frie Gang
hindres. De nærmere Forfrister, som for de forskjellige Slags
Redskaber fornødiges til Opnaaelsen af dette Diemed, fastsættes af
Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

Foranførte Bestemmelser gælder ikke Krogredskaber.

B. Resolutioner, hvorved den i § 3 eller i tilsvarende Be-
stemmelser i den ældre Lovgivning omhandlede Ugefredning er fast-
sat til mindre end 3 Døgn, forbliver uberørt af nærværende Lov;
Resolutioner, hvorved ovennævnte Ugefredning er bestemt til 3 Døgn
eller derover, forbliver i Kraft indtil 1ste Januar 1896, medmin-
dre Fredningstiden af Kongen nedsættes til 2 Døgn.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets
Segl.

Givet i Marstrand den 23de Juli 1894.

Øscar.

(L. S.)

G. Gram.Lehmann.**Lov**23 Juli.
No. 4.

angaaende Forandring i Lov af 14de Januar 1837
om Formandskaber paa Landet.

Vi Øscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

23 Juli.
No. 4.

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 14de Juli dette Aar, saalydende:

Sidste Punktum af § 10 i Lov af 14de Januar 1837 om Formandskaber paa Landet skal herefter lyde saaledes:

Hver Gang der foretages Valg paa Repræsentanter, vælges tillige ved særskilt Valg saa mange Suppleanter for Repræsentanterne, at det svarer til Halvdelen af disses Antal eller, hvis Tallet er ulige, til det nærmest nedenfor Halvdelen liggende hele Tal.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet i Marstrand den 23de Juli 1894.

D s c a r.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

23 Juli.
No. 5.

Lov

om Afgang til Deling af Bygdealmenninger.

Vi D s c a r, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 14de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Naar Bygdealmemming har Giere og Brugsberettigede i flere Herreder eller Sogne, kan Gierne fra et eller flere af disse i Fællesmøde, sammentalt efter Reglerne i § 27 i Lov om Skogvæsenet af 22de Juni 1863 af Bestyrelsesmedlemmerne for vedkommende Distrikt, beslutte Almenningen delt saaledes, at de til enkelt eller høert enkelt Herred eller Sogn hørende Giere og Brugsberettigede faar sin særskilte Almemming.

De særskilte Rettigheder, som maatte paahvile Almenningen, ligesom den Havne- eller Søterret, som maatte tilkomme de Brugsberettigede, kan lades uberørt af Delingen.

§ 2. Beslutning om saadan Deling blir ikke gyldig, uden at den stadfæstes af Kongen.

Naar Kongen meddeler Tilladelse dertil, kan Delingen foregaa ved offentlig Foranstaltning. I saadant Tilfælde udføres den

ved en af Kongen anordnet Kommission, sammensat paa samme Maade og med samme Myndighed som Kommissioner, der nedsættes til Udførelse af Storstifter, dog saa, at de nærmere Bestemmelser, der knyttes til den kongelige Tilladelse, blir at iagttage. 23 Juli. No. 5.

§ 3. Kommissionens Godtgørelse bestemmes af Kongen. Den udredes tilligemed Forretningens øvrige Omkostninger forstudsvis af Statskassen og blir senere at fordele paa de ved Delingen oprettede særskilte Almenningskasser i saadant Forhold, som af Kommissionen bestemmes.

Kjendelse angaaende Omkostningernes Fordeling kan af hvert Herreds eller Sogns Bestyrelsesmedlemmer indaankes for Høiesteret efter de om Paaanke af Overretsdomme gjældende Regler.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet i Marstrand den 23de Juli 1894.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Lov

23 Juli.
No. 6.

om Ulykkesforsikring for Arbeidere i Fabrikker m. v.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 11te Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Alle Arbeidere og Betjente, der er sysselsatte ved:

1. Fabrikdrift og de Haandværks- og andre industrielle Virksomheder, der drives fabrikmæssig, eller ved hvilke der anvendes anden Drevkraft end menneskelig Muskelkraft eller benyttes Rjedler med Damptryk;
2. Bergværksdrift med derunder hørende Virksomheder, Drift af Stenbrud, Kalkbrud, Stenhuggeri o. l.;
3. Jæbedrift;
4. Virksomheder, hvor exploderende eller let antændelige Stoffer fremstilles eller fagmæssig anvendes;
5. Bygning, Udstyr og Istandsættelse af Huse, Fartøier, Jernbaner, Veie, Broer, Havne, Kaier, Doffer, Dæmninger, Kanaler,

23 Juli.
No. 6.

- Sluser o. lign., Kloak-, Gas- og Bandledningsarbejder samt Arbejde med Opjætning, Istandsættelse eller Nedtagning af elektriske Ledninger og Lynafledere;
6. Lændser, Flødning og derunder hørende Virksomhed, Betjening af Dæmninger, Kanaler og Sluser, Jernbaner og Sporvejsdrift;
7. Indlastning og Oplosning af Varer, forsaavidt den ikke udføres ved Skibsmandskab, samt Arbejde paa Tomter og Hugstepladse samt ved Pothuse og Lagere med dertil hørende Varetransport;
8. Dykker- og dermed forbundet Bergningsarbejde;
9. Skorstensfeining samt Redning og Slutning i Ildbrandstilfælde, —

skal være forsikrede efter denne Lovs Bestemmelser mod Følgerne af Ulykker, der maatte tilstøde dem i Bedriften, naar Arbejdet enten

- udføres for en Næringsdrivende, hvis Bedrift omfatter saadan Syssel, eller
- foregaar for Statens eller en Kommunes Regning eller
- skønnes at ville medtage mindst 30 Arbejdsdage og derhos mindst 300 Dagsværk.

Lige med Næringsdrivende efter Lit. a regnes Foreninger og Arbejdslag, hvis Formaal omfatter Udøvelse af nogen af de ovenfor opregnede Virksomheder.

Hvorvidt et Anlæg eller en Virksomhed gaar ind under Loven, afgjøres i Tilfælde af Tvist af vedkommende Regjeringsdepartement.

Forsaavidt nogen under Loven indgaaende Virksomhed paa Grund af særlige Forhold ikke antages at medføre Fare for Ulykker for de ved samme Bestjæftigede, kan den af Kongen fritages for Forsikringspligten.

Forsikring efter denne Lov bortfalder for Arbejdere i Statens eller en Kommunes Tjeneste, naar der, uden Udgift for dem, er tilfiktret dem og deres Familie saadan Erstatning i Ulykkestilfælde, som af Kongen findes at svare til den ved nærværende Lov foreskrevne.

§ 2. Til Overtagelse af den i § 1 paabudte Forsikring oprettes en af Staten garanteret offentlig Forsikringsindretning for det hele Land.

Forsikringsindretningens Bestyrelse anordnes af Kongen. De med Bestyrelsen forbundne Omkostninger udredes af Statskassen.

§ 3. Forsikringens Gjenstand er Skadesløsholdelse efter nedenstaaende Regler i Anledning af Bedriftsulykke, der medfører forsikret Persons Vægelsesbestadigelse eller Død.

§ 4. I Tilfælde af Vægelsesbestadigelse har Forsikringsindretningen, fra Udlobet af den 4de Uge efter Ulykken, at udrede:

1. Udgifterne ved den Skadedes Sygebehandling, saalænge denne er fornøden; 23 Juli.
No. 6.
 2. en Pengeerstatning til den Skadede, udgjørende:
 - a. i Tilfælde af fuldstændig Erhvervsudygtighed, saalænge denne varer, 60 pCt. af den Skadedes Arbejdsfortjeneste, dog i intet Tilfælde mindre end 50 Ore for hver Virkedag eller Kr. 150,00 for et Aar;
 - b. i Tilfælde af delvis Erhvervsudygtighed, saalænge denne varer, en Brøddel af den under Lit. a fastsatte Erstatning, beregnet efter den Skadedes gjenbærende Erhvervsudygtighed. Delvis Erhvervsudygtighed medfører dog ingen Ret til Erstatning, forsaavidt denne ikke vilde naa op til mindst 5 pCt. af den Skadedes Arbejdsfortjeneste.
- Er den Skadede sygeforsikret, bortfalder fra Begyndelsen af den 5te Uge vedkommende Sygekasses Ydelsespligt.
- § 5. Har Ulykken medført Døden, skal Forsikringsindretningen, foruden den Skadeserstatning, der maatte være ydet efter § 4, endvidere udrede:
1. Godtgjorelse for Begravelsesomkostninger med Kr. 50,00;
 2. en Livrente fra Dødsdagen af til den Forulykkedes Efterladte, udgjørende:
 - a. For gjenlevende Enke, indtil hendes Død eller indtil nyt Ægteskab, og for gjenlevende erhvervsudygtig Enkemand, saalænge Erhvervsudygtigheden varer, 20 pCt., samt for hvert efterladte Ægtebarn indtil dets fyldte 15de Aar 15 pCt., eller, dersom det har mistet eller senere mister og saa den anden af Forældrene, 20 pCt. af den Forulykkedes Arbejdsfortjeneste. Er begge Forældrene omkomne og har været forsikrede, erholder efterladt Ægtebarn 15 pCt. efter hver af dem.
- Er Ægteskabet indgaaet efter Ulykken, har hverken Ægtefælle eller Børn, avlet senere end denne, Krav paa nogen Rente. Det samme gælder Ægtefælle, som, da Ulykken fandt Sted, levede stilt fra den Forulykkede uden Underhold af denne eller Retskrav paa saadant.
- Barn af Forældre, der ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, har, naar det er avlet før Ulykken, samme Ret som Ægtebarn.
- Ægtefælles og Børns Livrente maa ikke tilsammen overstige 50 pCt. af Arbejdsfortjenesten; fremkommer der efter ovenstaaende Beregning et hoiere Beløb, bliver de forskjelliges Erstatningsberettigedes Tilkommande forholdsvis af forte.
- b. For den Forulykkedes Slægtning eller Slægtninge i ret opstigende Linie, hvis væsentligste Forsørger han var, for

23 Juli.
No. 6.

Tiden indtil deres Død, eller indtil deres Trang ophører, 20 pCt. af den Forulykkedes Arbeidsfortjeneste. Dette Beløb fordeles ligelig mellem de Berettigede, dog saaledes, at Forældre altid udelukker Bedsteforældre.

Hvis den Forulykkede efterlader Ægtefælle eller Børn eller begge Dele, har dog Slægtninge i ret opstigende Linie kun Krav paa en Erstatning svarende til Forfællens mellem 50 pCt. af den Forulykkedes Arbeidsfortjeneste og det Beløb, der tilkommer Ægtefælle og Børn.

Bortfalder nogen af de Berettigede, indtræder de Gjenværende i deres Sted efter de ovenfor angivne Regler.

§ 5 Tilfælde af nyt Ægteskab udbetales Enken det Tre dobbelte af Livrentens Beløb for et Aar som Restgødtgjørelse.

En Udlændings Efterladte, som, da Ulykken skede, ikke boede i Landet, har intet Erstatningskrav.

For de efter denne Lov erstatningsberettigede Børn bestikkes en Børge.

§ 6. Den i §§ 4 og 5 omhandlede Arbeidsfortjeneste beregnes efter den Afslønning, som den Skadede i Løbet af det sidste Aar har oppebaaret i den Bedrift, hvori Ulykken indtraf. Har den Skadede ikke indehavt sin Stilling i Bedriften et fuldt Aar tilbage fra Ulykkesdagen, lægges den Afslønning til Grund, som i dette Tidsrum Arbeidere af samme Slags i den samme eller den nærmestliggende lignende Bedrift gennemsnitlig har oppebaaret.

Er Bedriften efter sin Natur i det hele eller for en Del kun i Gang en kortere Tid af Aaret, bliver den samlede Aarsfortjeneste for de Arbeideres Vedkommende, der ikke beskæftiges Aaret rundt, at ansætte efter Skøn, der afgives af Forsikringsindretningens Bestyrelse, hvilket Skøn kan indantes for den i § 19 omhandlede Kommission. Fortjenesten maa dog fastsættes saaledes, at den mindst beregnes efter den almindelige Dagløn paa Stedet for Dagarbeidere af samme Køn og Alder.

Tilfældige Afbrydelser i Bedriften kommer ikke i Betragtning. For Læringe og andre, der paa Grund af ufuldendt Uddannelse liden eller ingen Løn oppebærer, samt for andre Arbeidere, der midlertidig gaar for uforholdsmæssig liden Godtgjørelse, beregnes Arbeidsfortjenesten efter en Dagløn af Kr. 1,50 for mandlige og Kr. 1,00 for kvindelige Arbeidere. Dersom Erstatningen efter denne Beregning vilde udgjøre mere end den Skadedes virkelige Løn, nedsættes den hertil, forsaavidt og saalænge den Skadede er under 20 Aar, dog med Tagtagelse af det i § 4, No. 2, Lit. a bestemte Lavmaal.

Som aarlig Indtægt gjælder, hvis den ikke bestaar af mindst for en Aaaned fastsatte Beløb, det 300-dobbelte af den gennemsnitlige Dagsfortjeneste.

Hvad den samlede Aarsindtægt overstiger Kr. 1200,00 kom- 23 Juli.
mer ikke i Betragtning ved Erstatningens Beregning. No. 6.

§ 7. Som Indtægt eller Lon ansees efter nærværende Lov ogsaa Gevinstandel, Brug af Hus eller Jord, Husleieogdtgjørelse, Lon i Naturprodukter eller øslige. Værdien heraf opføres efter Gjennemsnitsprisen paa Stedet.

§ 8. Istedetfor de i § 4 foreskrevne Ydelser er Forsikringsindretningen berettiget til at skaffe den Skadede fri Kur og Pleie paa Sygehus. Saafremt den Skadede er gift eller bor sammen med en Slægtning, kan dette dog ikke ske uden hans Samtykke, medmindre Skadens Art stiller Fordringer til Behandling og Pleie, som ikke efter den behandelende Læges Skjon i hans Hjem kan fyldestgøres.

I Løbet af den Tid, hvori den Skadede maatte være indlagt paa Sygehus, skal Forsikringsindretningen udbetale hans Ugtefælle og Slægtninge en saadan Rente, som de ifølge § 5 vilde have Krav paa i Tilfælde af hans Død.

§ 9. Er den Skadede ikke for de første 4 Uger enten som Medlem af en Sygekasse eller paa anden Maade sikret fri Lægehjælp og Medicin samt, i Tilfælde af Arbejdsudygtighed, saadanne Sygepenge, som i Lov om Arbejderes Sygeforsikring foreskrives, har Arbeidsgiveren for det nævnte Tidsrum at udrede disse Ydelser af egne Midler. Saalænge Lov om Sygeforsikring ikke er traadt i Kraft, udredes disse Sygepenge med 50 pCt. af den Skadedes Arbejdsfortjeneste.

Har Staden nødvendiggjort ekstraordinære Omkostninger, saasom ved Sygehuspleie, Transport eller lignende, overtages disse af Forsikringsindretningen, forsaavidt de ikke dækkes af de den Skadede paa anden Maade sikrede Ydelser.

§ 10. Har den Skadede selv med Forsæt fremkaldt Ulykken, kan intetjohmhelst Erstatningskrav efter denne Lov gjøres gjældende.

§ 11. De til Erstatningens Dækkelse fornødne Midler tilveiebringes ved en Forsikringspræmie, der udredes af vedkommende Arbeidsgivere efter den af de Forsikrede oppebaarne Arbejdsfortjeneste, herunder indbefattet de i § 7 nævnte Indtægter.

Hvad den enkelte Funktionærs samlede Aarsfortjeneste overstiger Kr. 1200,00, kommer dog ikke i Betragtning.

For de i § 6, 4de Paragraf nævnte Personer beregnes Præmien efter den Arbejdsfortjeneste, der lægges til Grund for deres Erstatning.

Præmien maa ikke af Arbeidsgiverne føres de Forsikrede til Udgift.

§ 12. Foruden til Arbejdsfortjenesten tages ved Præmiens Beregning tillige Hensyn til Ulykkesresiktoen ved den Bedrift, hvori Vedkommende er beskæftiget. De efter Loven forsikringspligtige

23 Juli. No. 6. Bedrifter bliver i denne Anledning at inddele i Fareklasser og for hver af disse en særegen Præmiesats at opstille, der angiver Præmien for vedkommende Fareklasse i Procenter af de Forsikredes Arbejdsfortjeneste og udmaales saaledes, at Summen af de Forsikringsindretningen tilflydende Præmier fuldstændig dækker samtlige dens forudsæelige Erstatningsudgifter.

§ 13. Præmierne beregnes efter en Tarif, der tilligemed Bedristernes Inddeling i Fareklasser fastsættes af Kongen med Forbehold af Storthingets Samtykke. Tarifen samt Inddelingen i Fareklasser bliver at revidere senest inden 3 Aar, efterat Loven er traadt i Kraft, og derefter hvert 5te Aar.

Til hvilken Fareklasse Bedrifter, der ikke i Tarifen er nævnte, skal henføres, afgøres af vedkommende Regeringsdepartement.

Omfatter en Bedrift flere under forskjellige Fareklasser opførte Virksomheder, bestemmes dens Præmie af Forsikringsindretningens Bestyrelse. Dennes Afgjørelse kan indaankes for den i § 19 omhandlede Kommission.

§ 14. Enhver Indehaver af en Bedrift, der gaar ind under denne Lov, har inden 3 Maaneder for nærværende Lovs Ikrafttræden til Forsikringsindretningens Tilhynsmand paa Stedet (§ 28) at indgive en skriftlig Anmeldelse, affattet efter en af Bestyrelsen fastsat Formular, af Virksomheden med Oplysning om dens Gjensstand og Art, Antallet af de ved samme beskæftigede Personer samt Størrelsen af deres Afslønning. Udebliver den paabudte Anmeldelse, har Tilhynsmanden at indhente de fornødne Oplysninger. De saaledes afgivne Anmeldelser eller indhentede Oplysninger indsendes snarest muligt til Forsikringsindretningens Bestyrelse.

For forsikringspligtige Bedrifter, der sættes i Gang efter ovenanførte Tidspunkt, indgives lige Anmeldelse inden 8 Dage efter Bedriftens Paabegyndelse tilligemed Angivelse af Tidspunktet herfor.

Vedkommende Arbejdsgivere skal snarest muligt meddeles Underretning om, til hvilken Fareklasse deres Bedrifter af Forsikringsindretningens Bestyrelse er henførte, og med hvilken Tariffsats Forsikringspræmien bliver at beregne. Denne Afgjørelse kan indaankes for den i § 19 omhandlede Kommission.

Ved enhver forsikringspligtig Virksomhed skal det ved en Plakat med tilstrækkelig store og tydelige Bogstaver være angivet, at Arbejderne er ulykkesforsikrede. Plakaten bliver ved Tilhynsmandens Foranstaltning at opslaa paa et hensigtsmæssigt og iøjensfaldende Sted.

Arbejderne anses forsikrede fra det Dieblif, Loven er traadt i Kraft eller Bedriften er begyndt, hvad enten Anmeldelse har fundet Sted og Plakat er opslaaet eller ikke.

§ 15. Undergaar en Bedrift saadanne Forandringer i Gjensstand og Art, som kan være bestemmende enten for dens Forsikringspligt overhovedet eller for dens Plads i Faretarifen,

har Bedriftens Indehaver derom inden 8 Dage at indgive Anmel- 23 Juli.
delse gennem Tilsynsmanden. No. 6.

Forsikringsindretningens Bestyrelse afgjør derpaa, om Virksomheden paa Grund af den indtraadte Forandring har ophørt at være forsikringspligtig, eller om den skal henføres til en anden Fareklasse. Om Afgjørelsen meddeles Bedriftens Indehaver Underretning overensstemmende med § 14, 3die Passus. Denne Afgjørelse kan indaantes for den i § 19 omhandlede Kommission.

§ 16. Forsikringspræmierne indbetales inden 14 Dage efter hvert Hjerdingaars Begyndelse med saadanne Forskud, som af Forsikringsindretningens Bestyrelse bestemmes.

Endeligt Opgjør, ledsaget af fornødne Opgaver og mulig resterende Præmie, skal være indsendt fra Arbejdsgiveren inden 2 Maaneder efter Kalenderaarets Udløb eller, forsaavidt Bedriften tidligere er ophørt, inden 1 Maaned, efterat dette er skeet. Efter kommer Arbejdsgiveren ikke denne Pligt, har Forsikringsindretningens Bestyrelse paa egen Haand at istandbringe det fornødne Opgjør.

I dette Diemed, saavel som ogsaa naar Bestyrelsen finder Grund til nærmere at forvisse sig om, at de af en Arbejdsgiver indsendte Beregninger over Præmiens Størrelse er rigtige, er Bestyrelsen berettiget til at lade, ved Tilsynsmanden paa Stedet (§ 28) eller en anden dertil særlig Befuldmægtiget, gennemgaa de Bedriften vedkommende Regnskabsbøger og Lister, hvoraf de Forsikredes Antal og Lønninger kan erfares.

Resterende Forsikringspræmie har samme Prioritet som Skatter og kan af Tilsynsmanden (§ 28) inddrives ved Udpantning.

§ 17. Indtraæffer i en forsikringspligtig Bedrift en Ulykke, som vil kunne medføre Erstatning efter nærværende Lov, har Bedriftens Indehaver eller den, som paa hans Begne paa Ulykkestiden forestaar samme, ved større Ulykkestilsælde strax og ved mindre senest inden 4 Uger derom at indgive skriftlig Anmeldelse til vedkommende Tilsynsmand. Denne skal derpaa snarest anstille Undersøgelse til Indhentelse af Oplysning om:

- 1) Aarsagen til og de nærmere Omstændigheder ved Ulykkestilsældet;
- 2) Ulykkens Omfang og de skadede Personers Tilstand;
- 3) de ved Ulykken Dræbtes efter denne Lov erstatningsberettigede Efterladte;
- 4) den eller de Skadedes Lønningsforhold.

Anmeldelsen indsendes, ledsaget af disse Oplysninger, uopholdelig til Forsikringsindretningens Bestyrelse, der, om den finder det fornødent, kan lade anstille retslig Afhørelse angaaende ovennævnte Spørgsmaal.

Til Forhørsforretningen varslæs — foruden Tilsynsmanden — Arbejdsgiveren, Formanden i den Sygefasse, hvori den Skadede

23 Juli. No. 6. maatte være forsikret, samt den eller de Erstatningsberettigede eller, i Tilfælde, deres Børge eller Fuldmægtig.

Sagkyndige kan i fornødent Fald tilkaldes. Samtlige med Forretningen forbundne Omkostninger udredes af Forsikringsindretningen som en med dennes Bestyrelse forbunden Udgift.

§ 18. Saasnart de fornødne Oplysninger er indkomne til Forsikringsindretningen, træffer dennes Bestyrelse uden Ophold Forjoining til Udredelse af saadan Erstatning, som Ulykken efter denne Lovs Forskrifter findes at medføre. Kan Bestyrelsens Afgjørelse paa Grund af Omstændighederne ikke oppebies, har Tilhynsmanden foreløbig at staffe den fornødne Bistand.

Kan paa Grund af Tilfældets Bestaafenhed Erstatningen ikke strax endelig bestemmes, fastsættes den foreløbig for Tiden indtil Lægebehandlings Afslutning. Naar Lægebehandlingen er afsluttet, finder den endelige Ansættelse Sted.

Den Erstatningsberettigede gives ufortøvet skriftlig Underretning om Bestyrelsens Afgjørelse og om de Hensyn, der ved samme er komne i Betragtning, og skal kunne forlange sig tilstillet Afskrift af de af Tilhynsmanden indsendte Oplysninger.

§ 19. Den af Forsikringsindretningen trufne Afgjørelse indaendes til Prøvelse af en Kommission med Sæde i Kristiania, bestaaende af 7 Medlemmer, af hvilke de 3, nemlig en retskyndig Formand, en Læge og en Tekniker, tilligemed de fornødne Suppleanter befastes af Kongen for et Tidsrum af 5 Aar, medens de 4 øvrige, nemlig 2 Arbejdsgivere og 2 Arbejdere, opnævnes for 3 Aar ad Gangen af Stortinget tilligemed 2 Suppleanter, hvoraf den ene er Arbejdsgiver og den anden Arbejder. Kommissionen er berettiget til i særlige Tilfælde at tilkalde sagkyndig Bistand.

Begjæring om Indbringelse for Kommissionen af Bestyrelsens Afgjørelse maa være fremsat inden 6 Uger, efterat denne er Bekommen meddelt.

Afgjørelsen kan i alle Tilfælde forandres saavel imod som til Fordel for den, der har paaanket samme.

§ 20. Erstatningskrav, der ikke tidligere er komne under Prøvelse, maa inden to Aar efter Ulykken fremsættes for Forsikringsindretningens Bestyrelse, som derefter foranstalter dem tagne under Behandling overensstemmende med denne Lovs Forskrifter.

§ 21. Indtræder der en væsentlig Forandring i de Forhold, der har været bestemmende ved Fastsættelsen af Erstatningen, kan denne undergives ny Prøvelse og efter Omstændighederne forhøjes, nedsættes eller ganske ophæves.

Er den Skadede, for hvem en Erstatning var fastsat i Henshold til § 4, senere som Følge af Bestadigelsen afaaet ved Døden, maa Andragende om Erstatning til de Efterladte indgives til Bestyrelsen inden to Aar efter den Skadedes Død.

Med Hensyn til Fremgangsmaaden i de foranstaaende Til-

fælde kommer Bestemmelserne i §§ 18 og 19 til Anvendelse. Ogsaa 23 Juli.
 Afgjørelsen af, om en Skadet, af hvis Efterladte der i Genhold til No. 6.
 foregaaende Passus forlanges Erstatning, skal ansees at være død
 som Folge af Bestadigelsen, træffes med bindende Virkning af de i
 disse Paragrafer nævnte Myndigheder.

Forhøielse af Erstatningen kan alene kræves for Tiden, efterat
 forlangende derom er fremsat. Nedsættelse eller Ophævelse af
 samme træder i Kraft fra den Dag, da den Erstatningsberettigede
 har faaet Meddelelse om Beslutningen.

§ 22. Dagpenge under Sygdom udbetales ugentlig efter-
 skudsvis, Begravelsesomkostninger snarest muligt efter Dødsfaldet.

De regelmæssig løbende Pengeerstatninger til de Skadede eller
 Livrente til deres Efterladte udbetales maanedlig forskudsvis, uden
 Refusionspligt, om Vedkommende i Maanedens Løb afgaar ved
 Døden eller Erstatningen af anden Grund ophører.

§ 23. Derfor den Skadede tilhører en Sygefase, som i de
 første 4 Uger efter Ulykken helt eller delvis har bestridt de i § 4
 omhandlede Udgifter, kan Forsikringsindretningen forlange, at Syge-
 kassen vedbliver de samme Ydelser ogsaa efter Ulobet af det nævnte
 Tidsrum og indtil Sygebehandlingens Afslutning, mod at den er-
 statte Kassen de derved forvoldte Udgifter.

§ 24. Ind- og Udbetalinger vedkommende Ulykkesforsikringen
 skal finde Sted enten gennem Postanstalterne eller vedkommende
 Tilsynsmand. Forinden Bestemmelse herom fattes, skal vedkom-
 mende Kommunestyres Erklæring indhentes.

§ 25. Naar en erstatningsberettiget Person tager Vopæl
 udenfor Riget, er Forsikringsindretningens Bestyrelse, hvis den fin-
 der, at Erstatningens uforandrede Udbetaling ikke kan ske uden sær-
 lig Risiko for Indretningens Kasse, berettiget til at afgjøre Ved-
 kommende's Krav med en efter Omstændighederne apasfset Sum en
 Gang for alle, hvilken dog ikke uden særlige Grunde bør sættes
 lavere end til det Tredobbelte af Godtgjørelsen for et Aar. Ven-
 der en saadan Person tilbage, oppebærer han ingen Erstatning, for-
 inden saa lang Tid er forløben, at den udbetalte Sum er optjent.

§ 26. Medfører et Ulykkestilfælde i større eller mindre
 Grad Erhvervsudygtighed, der skønnes at ville vedvare i længere
 Tid eller for bestandig, er Bestyrelsen berettiget til, naar den Skade-
 dede ønsker det, at anvende et Beløb, som dog ikke maa overstige
 5 Aars Erstatning, for at hjælpe ham til en Levevei. Vinder den
 Skadede ved Foranstaltningen nogen Indtægt, afgaar i den ham
 tilkommende Erstatning et Beløb, der svarer til Halvdelen af det
 Indbundne. Om noget er indbundet og i bekræftende Fald hvor
 meget, afgjøres i Tilfælde af Tvist af den i § 19 omhandlede
 Kommission. Saalænge det ikke er afgjort, at den paabegyndte Be-
 skjæftigelse bringer Skadede Indtægt, oppebæres Erstatningen for
 et Tidsrum, svarende til det, for hvilket Erstatningsbeløbet er an-

23 Juli. vendt paa nævnte Maade, blot med $\frac{3}{4}$ af den tilkjendte Er-
No. 6. statning.

§ 27. Findes en forsikringspligtig Bedrift at frembyde særlig Fare for de i samme beskæftigede Arbeidere, kan Forsikringsindretningens Bestyrelse foranledige undersøgt paa Stedet, enten ved de i Fabriktilsynsloven anordnede Tilsynsmyndigheder eller ved særlig dertil Befuldmægtigede, hvorvidt og i Tilfælde hvorledes Faren lader sig forebygge. Kan Faren ikke forebygges, eller efterkommes ikke de af Bestyrelsen i saa Henseende stillede Fordringer, er denne berettiget til at henføre Bedriften under en høiere Fareklasse eller, hvis den allerede staar i eller er opflyttet til høieste Fareklasse, at forhøje dens Præmiesats yderligere indtil det Tredobbelte. Denne Afgjørelse kan indankes for den i § 19 omhandlede Kommission.

§ 28. I hver Kommune skal der af dens Formænd og Repræsentanter beskiftes en eller, dersom Bestyrelsen finder det nødvendigt, flere Tilsynsmænd for Forsikringsindretningen.

De ansættes for et Tidsrum af indtil 2 Aar ad Gangen og bliver første Gang at beskifte senest 4 Maaneder, inden nærværende Lov træder i Kraft. De beskiftede Tilsynsmænds Navne og Bopæle bliver behørigen at bekendtgjøre.

Tilsynsmændene har, hver inden sit Distrikt, at varetage Forsikringsindretningens Tare og forøvrigt at gaa dens Bestyrelse tilhaande overensstemmende med, hvad der ved nærværende Lov eller ved særlig Instrux bliver anordnet.

De nyder for sit Arbeide en passende Godtgjørelse, der fastsættes af Kommunebestyret og udredes med en Halvpart af Kommuneskatten og en Halvpart af Forsikringsindretningen som en Del af Udgifterne ved dennes Bestyrelse. Kommunen er ansvarlig for de dem betroede Oppebørslere, men kan for disse kræve behørig Sikkerhed stillet.

§ 29. Bestemmelserne i § 37 i Loven om Tilsyn med Arbeide i Fabrikker m. V. og de dertil svarende Bestemmelser i sammes § 45 skal ogsaa gjælde for Retsmedlemmer og andre Funktionærer, som i Medfør af nærværende Lov har Anledning til at blive bekendt med en Virksomheds Driifts- og Forretningsforhold.

§ 30. Arbeidsgivere kan ikke ved Kontrakt eller Reglement retsgyldig til Skade for de Forsikrede udelukke eller indskrænke Ansvarsheden af denne Lows Bestemmelser.

§ 31. Erstatningsfordringer efter denne Lov kan ikke med Retsvirkning afhændes, pantsættes eller gøres til Gjenstand for Arrest, Eksekution eller Udpantning undtagen for pligtig Underholdningsbidrag til Hustru eller Børn eller for Fattigvæsenets Udlæg for den Erstatningsberettigede i saadan Anledning.

§ 32. Ulykker, der gaar ind under Loven, medfører ikke Pligt for Arbeidsgiveren, hans Repræsentant, Mester, Fuldmægtig, Arbeidsopsynsmand, Formand eller deslige til personlig at udrede

nogen Erstatning, undtagen forsaavidt det ved Straffedom er godtgjort, at Vedkommende har forvolbt Skaden forsætlig eller ved grov Uagtsomhed.

23 Juli.
No. 6.

Er dette Tilfælde, pligter den Straffældte Erstatning efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser, fastsat ved lovligt Skøn til en Sum en Gang for alle. Den Skadede eller hans Efterladte erholder i ethvert Tilfælde af Forsikringsindretningen den Godtgjørelse, der er fastsat i §§ 4 og 5. I det Omfang, hvori Forsikringsindretningen og vedkommende Sygekasse er paaført Udgifter og Forpligtelser, gaar den Skadedes Erstatningskrav over paa dem. Er ikke det fulde tilfjendte Erstatningsbeløb at erholde, udbetales dog den Skadede eller dennes Efterladte, hvad der af Erstatningsbeløbet tilkommer dem, før de nævnte Indretningers Krav dækkes.

§ 33. Arbejdsgiveren eller Bedriftens Indehaver hester ikke for de af hans Repræsentant, Meister, Fuldmægtig, Arbejdsophynsmand, Formand eller deslige i førnævnte Tilfælde paadragne Erstatninger.

§ 34. Gies Bedriften af et navngivet Interessentskab eller Firma, hester Firmaet eller Interessentskabet for den Erstatning, der i Henhold til Bestemmelserne i § 32 er paa dragen af et af Firmaets eller Interessentskabets Medlemmer. Paa lige Maade hester Aktieselskab eller uavngivet Interessentskab for Erstatning, der er paa dragen af dets Bestyrelse eller enkelt Medlem af denne.

§ 35. De i foranstaaende Paragrafer omhandlede Fordringer kan gøres gjældende ogsaa uden Sagens Afgjørelse ved Straffedom, naar Narjagen til, at Straffeaansvar ikke er bleven gjort gjældende, er den Skyldiges Død, Fravær eller en anden hos denne liggende Grund.

§ 36. Trediemands Ansvar for Ulykker omhandlede i denne Lov forbliver uberørt af sammes Bestemmelser. Dog gaar de Erstatningsberettigedes Fordring paa Trediemand over paa Forsikringsindretningen og vedkommende Sygekasse i det Omfang, hvori Ulykken for disse medfører Udgifter, overensstemmende med Reglerne i § 32, 2det Afsnit. Denne Erstatningsfordring afgøres efter lovligt Skøn med en Sum bestemt en Gang for alle.

§ 37. Forsaavidt Personer, der forsikres efter denne Lov, paa den Tid, Loven træder i Kraft, ved Kontrakt med noget privat Selskab maatte være forsikrede mod Følgerne af Ulykker, der medfører Erstatning efter denne Lovs Bestemmelser, er vedkommende Forsikringstager berettiget til at overføre sine Rettigheder og Pligter efter nævnte Kontrakt paa den ifølge nærværende Lov oprettede Forsikringsindretning, der isaaftald vil have at udrede den til den gjenstaaende Forsikrings tid svarende Del af Præmien samt, i Tilfælde, at oppebære den ifølge Kontrakten faldende Erstatning.

§ 38. Undladelse af til rette Tid at afgive de i Loven paabudte Anmeldelser samt Afgivelse af urigtig Opgave af Tiden

23. Juli. No. 6. for en Bedrifts Paabegyndelse eller af Arbejderantal eller Lønninger samt Nedsættelse i Lønnen af Hensyn til Forsikringspræmien, straffes med Bøder, forsaavidt Gjerningen ikke efter sin Beskaffenhed indgaar under et strengere Straffebud. Er paa Grund af den manglende eller urigtige Anmeldelse behørig Præmie ikke bleven erlagt, bør Bøderne i Regelen ikke sættes lavere end det tredobbelte Beløb af det for lidet betalte.

Bøderne tilfalder Forsikringsindretningen. Sager, der reiser sig af Overtrædelser af nærværende Lov, behandles som Politisager.

§ 39. Frivillig Forsikring i det i Loven angivne Omfang skal, paa de nærmere Vilkaar og efter de Regler forøvrigt, som af Kongen fastsættes, kunne tages i Forsikringsindretningen:

- a) af Indehavere af forsikringspligtige Bedrifter;
- b) for Arbejdere i ikke forsikringspligtige Bedrifter, saavel kollektivt af deres Arbejdsgivere som af dem selv enkeltvis;
- c) af de Arbejdsgivere, der forsikrer sine Arbejdere i Henshold til Litr. b.

§ 40. Den i § 19 omhandlede Kommission har ved Siden af sit der samt i §§ 6, 13, 14, 15, 26 og 27 nævnte Hverv tilige paa Forlangende af vedkommende Myndigheder at give Raad og Betænkning med Hensyn til Anliggender, der vedkommer Arbejderforsikringen.

Kommissionens Medlemmer tilkommer Betaling for sine Møder samt i Tilfælde af Reiser Skuds- og Kostgodtgjørelse efter et af Kongen fastsat Regulativ.

§ 41. Sager, der reiser sig af denne Lov, er fritagne for Rets- og Skrivergebyr samt for Benyttelse af stemplet Papir.

Stævnevidners Gebyrer udredes af det Offentlige.

Postforsendelser vedkommende Forsikringen er portofrie.

§ 42. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli næste Aar. Fra samme Tid ophæves de mod samme stridende Bestemmelser i § 4 No. 10 og § 6 No. 10 i Lov om Røros Kobberværk af 12te September 1818, i § 62 i Lov om Bergværksdriften af 14de Juli 1842, i § 29 i Lov om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne af 6te Juni 1863 og i § 30 i Lov af samme Dato om Fattigvæsenet paa Landet.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet i Marstrand den 23de Juli 1894.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Lov

23 Juli.
No. 7.

om tvungen Afstaaelse af Grund m. V. til Anlæg af elektriske Kraftledninger.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 19de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Kongen kan med de Betingelser, som nedenfor nærmere er angivne, meddele Tilladelse til Anlæg af elektriske Kraftledninger, naar Interessens af almen Betydning derved kan antages at ville befordres. I den kongelige Resolution, hvorved Arbejder overensstemmende med denne Lov tillades ioversætte, fastsættes saavel den Sikkerhed, som bliver at stille for mulig Skadeserstatning i Anledning af Foretagendet, som Planen for Arbejdets Udførelse. Denne maa senere ikke fraviges uden særskilt kongelig Tilladelse.

§ 2. Naar saadan Tilladelse som i § 1 nævnt er meddelt, pligter enhver mod Erstatning, som ved Skjon bestemmes, saavel at afstaa den fornødne Grund som at finde sig i den Skade eller Ulempe, som Foretagendet maatte medføre for Eiendom eller Eiendomsforhold.

§ 3. Hvo, som attraar Tilladelse til Foranstaltninger, som her omhandlet, har til vedkommende Regjeringsdepartement at indgive en fuldstændig og af de fornødne Forklaringer, Tegninger og Overflag ledsaget Plan saavel som Opgave over de Fordele, som ved Foretagendet antages at ville vindes, og over Bestaffenheden af de Eiendomsrettigheder, som ved Foretagendet antages at maatte afstaaes eller lide Indskrænkning — alt til Bedømmelse saavel af den Bigtighed, Foretagendet selv maatte have, som af de Opoffrelser, som for andre dermed vil være forbundne.

§ 4. Forsaavidt ExpropriationsSkjon i Genhold til meddelt kongelig Tilladelse ikke er tilstevnt inden 1 Aar fra Resolutionens Afgivelse, kan Foretagendet ikke ioversættes, forinden ny Tilladelse er erhvervet. Ligeledes bortfalder Afgangen til Expropriation, naar Afstaaelsen ikke er forlangt inden 1 Aar, efterat endeligt Skjon er afholdt. Expropriation kan da først ioversættes efter nyt Skjon i Genhold til ny kongelig Tilladelse.

§ 5. For de Grundafstaaelser m. v., der forlanges i Medhold af denne Lov, kommer Bestemmelserne i Lov om Rettergangsmaaden i Sager angaaende tvungen Afstaaelse af Grund af 10de Mai 1860 §§ 1—4 til Anvendelse.

§ 6. Nærværende Lov kommer ikke til Anvendelse ligeoverfor de i Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 § 19 omhandlede Kraftledningsanlæg, for hvilke Bestemmelserne i nævnte Paragraf fremdeles forbliver gjældende.

23 Juli.
No. 7. Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet i Marstrand den 23de Juli 1894.

D s c a r.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

23 Juli.
No. 8.

Lov

indeholdende Forandring i Lov om Sparebanker af 6te Juli 1887 samt i Lov om Forandring i samme af 11te Juni 1892.

Vi D s c a r, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 14de Juli 1894, saalydende:

Det i Lov om Sparebanker af 6te Juli 1887, § 3, 2det Punktum, jfr. Lov af 11te Juni 1892, bestemte Tidsrum, inden hvilket ældre Sparebankers Planer maa forandres overensstemmende med førstnævnte Lovs § 2, Lit. d, sidste Punktum, forlænges til 8 Aar fra Lovens Ikrafttræden.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet i Marstrand den 23de Juli 1894.

D s c a r.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

23 Juli.
No. 9.

L o v

indeholdende Forandring i Lov af 28de Juni 1887 om
Kongeriget Norges Hypothekbank.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitteligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 14de Juli dette Aar,
saalydende:

§ 20 i Lov af 28de Juni 1887 om Kongeriget Norges
Hypothekbank skal herefter lyde saaledes:

Hypothekbanken bestyres af en Direktion, bestaaende af 3
Medlemmer, af hvilke 2 vælges af Storthinget og den 3die befitfkes
af Kongen, dog ikke som Embedsmand.

Laanekontorer under Hypothekbanken forestaaes af en Admini-
stration, bestaaende af 3 Medlemmer, af hvilke ligeledes 2 vælges
af Storthinget og den 3die befitfkes ligeledes af Kongen, dog ikke
som Embedsmand.

De af Storthinget valgte Direktører og Administratorer fun-
gerer i 6 Aar; hvert 3die Aars 1ste Januar afgaar Halvdelen;
de fratrædende kan vælges paany, og deres Tjeneste regnes da fra
den Tid, de sidst blev valgte. Samtidig med Valg af Direktører
og Administratorer vælger Storthinget ogsaa 3 Suppleanter for
Direktionen og hver Administration. Paa samme Maade befitfker
Kongen Suppleanter for de af ham befitfkede Funktionærer.

Bankens Direktører og Administratorer maa ikke antages
som Vaantagere, Kautionister eller Endossenter for Diskontolaan
eller andre kortsigtige Udlaan.

Direktionen ansætter Sekretær, Kassierer og Bogholder saavel
ved Hovedsædet som Laanekontorerne. De andre underordnede
Tjenestemænd ansættes ved Hovedsædet af Direktionen, ved Laane-
kontorerne af Administrationen. Bankens Lønningsregulativ fast-
sættes af Storthinget.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og
Rigets Segl.

Givet i Marstrand den 23de Juli 1894.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

23 Juli.
No. 10.

Lov

om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 14de Juli dette Aar, saalydende:

Forsaavidt Skat til Staten af Indtægt eller af Indtægt og Formue paabydes, skal følgende Bestemmelser komme til Anvendelse ved Udskrivning af saadan Skat og Skat af Indtægt og Formue til Kommunerne:

§ 1. Enhver Kjøbstad, ethvert Ladested, der har særskilt Formandskab, og ethvert Herred eller Sogn, for hvilket der er valgt særskilt kommunal Pigningskommission, danner et Skattedistrikt.

§ 2. I ethvert Skattedistrikt forretter Distriktets kommunale Pigningskommission som saadan ogsaa for Statskatten.

§ 3. For ethvert Amt oprettes en Amtsskattekommission.

I Kristiania og Bergen bestaar denne af Stiftamtmanden, som er Kommissionens Formand, og fire af Kommunestyret valgte Medlemmer.

I ethvert af Rigets øvrige Amter forretter Amtsubvalget som Amtsskattekommission. Findes der i Amtet Kjøbstæder eller Ladesteder med særskilt Formandskab, vælges derhos et Medlem af vedkommende Kjøbstads eller Ladesteds Kommunestyre, eller hvor der er flere, af samtlige Kjøbstæders og Ladestæders Ordførere og Viceordførere, der til Foretagelse af dette Valg sammentræder til Tid og Sted, som af Amtmanden berammes. Er Stemmerne ved dette Valg, der bestyres af Amtmanden, lige delte, afgjøres det efter for-gjæves anstillet Omvalg ved Lodtrækning, hvilke af dem, som har lige Stemmer, skal anses som valgt. Paa samme Maade vælges en Suppleant.

Derhos tiltrædes Amtsskattekommissionen for hvert Skattedistrikt af et af Distriktets Kommunestyre aarlig valgt Medlem, forsaavidt der bliver Spørgsmaal om Forandring i vedkommende Skattedistrikts Pigning.

§ 4. Til Byers Medlemmer af Amtsskattekommissioner kan ikke vælges Statsraadets og Højesterets Medlemmer, Rigsadvokaten og Statsadvokater. Er nogen saadan Medlem af Amtsubvalg, fratræder han, naar dette forretter som Amtsskattekommission, og Suppleanten indtræder i hans Sted.

Valget af Byernes Medlemmer i Amtsskattekommissionen sker blandt Indvaanere af den eller de Kommuner, for hvilket Valget foretages. Geistlige Embedsmænd, Læger og Personer, som er over 60 Aar gamle, er ikke pligtige til at modtage Valg.

Ingen kan samtidig være Medlem af Amtsskattekommission 23 Juli.
og nogen under samme hørende Ligningskommission eller Overlig- No. 10.
ningskommission.

§ 5. De af Bykommunerne valgte Medlemmer af Amtsskattekommissionen forretter som saadanne i to paa hinanden følgende Aar. Dog udtæder efter det første Aars Forløb efter Udtækning to af de af Kommunebestyrelserne i Kristiania og Bergen valgte Medlemmer. Senere udtæder hvert Aar de af de nævnte Medlemmer, som har forrettet længst. De udtædende kan vælges paany, men er berettigede til at undslaa sig for Valg i saa lang Tid som den, hvori de uafbrudt har forrettet.

Al Suppleanterne forretter de af Kommunebestyrelserne i Kristiania og Bergen valgte i ét Aar, de for de øvrige Bykommuner valgte i to Aar.

§ 6. For det hele Rige oprettes en Rigsskattekommission bestaaende af to af Kongen udnævnte Medlemmer, af hvilke det ene bestikkes til Formand, og af tre Medlemmer, som vælges af Stortinget for tre Aar. To Suppleanter udnævnes af Kongen, og tre Suppleanter vælges af Stortinget.

§ 7. Udenfor det første Møde, der sammenkaldes af Kommunebestyrelser Ordfører, sammentræder Ligningskommissionen første Gang snarest muligt efter Midten af Oktober Maaned. Dens Møder berammes af Formanden.

Er der i Skattedistriktet nogen fast Eiendom eller Anlæg, eller drives der nogen til saadan Eiendom eller Anlæg knyttet Næring, hvoraf en Person bliver at iligne Statskat i andet Distrikt, skal Ligningskommissionen snarest muligt efter dens Sammentræden værdsætte vedkommende Eiendom og Indtægt. Det samme gælder om Indtægt af Virksomhed, som maatte drives af nogen Afdeling af uavangivet Interessentskab eller Indretning, naar Afdelingens Bestyrelse har sit Sæde inden Skattedistriktet. Opgave over de foretagne Værdsættelser bliver, saa snart se kan, at tilstille Ligningskommissionen i det Distrikt, hvor vedkommende Person eller Interessentskab statskrives, til Afbenyttelse ved Udregningen af deres Statskat.

§ 8. Efter Tilendebringelsen af Stattebegjæringen, og forinden Afskrift af samme udlægges til Eftersyn, afgiver enhver Ligningskommission gennem Amtsskattekommissionens Formand Indberetning om den til vedkommende Regjeringsdepartement i den Form, som af dette foreskrives. Samtidig har Ligningskommissionen at oversende til Amtsskattekommissionens Formand en bekræftet Afskrift af Ligningsforretningen og til vedkommende Opbeholdsbetjent en bekræftet Afskrift af, hvad de enkelte Skatteydere er ilignet i Statskat.

§ 9. Med Hensyn til Klagers Indbringelse for og Behandling af Lignings- og Overligningskommissionen eller i Tilfælde af Over-

23 Juli. Skattekommissionen fremgaaes efter de i Lovgivningen angaaende Stat No. 10. til Kommunen paa Indtægt og Formue indeholdte Regler.

Overligningskommissionens Forretning skal være tilendebragt i Byerne senest 4 Uger efter Udløbet af den i den kommunale Byskattelovs § 42 bestemte Paaankningsfrist og paa Landet senest 4 Uger, efterat Overligningskommissionen har modtaget de fra Vigningskommissionen i Genhold til den kommunale Landsskattelovs § 48 oversendte Klager. Dog kan Amtsskattekommissionen efter Andragende forlænge Fristen.

§ 10. Enhver Vignings-, Overlignings- og Overskattekommission har snarest muligt efter Behandlingen af indkomne Klager at udsærdige en Forklaring om Udfaldet af samme, hvilken af vedkommende Kommissions Formand besørges udlagt til Eitersyn i et Tidsrum af mindst to Uger, hvorom Bekjendtgjørelse sker paa sædvanlig Maade.

Vignings- og Overligningskommissionen samt Overskattekommissionen har derhos at tilstille Amtsskattekommissionens Formand de af dem med endelig Virkning afgjorte Klager samt Afsskrift af Forhandlingsprotokollen, forsaavidt Klagebehandlingen angaar. Ligeledes har de, naar de forandrer Værdsættelsen af nogen i § 7 andet Afssnit omhandlet Eiendom eller Indtægt, strax derom at underrette Vigningskommissionen i det Distrikt, hvor Vedkommende ilignes Statskat.

§ 11. Til Amtsskattekommissionen kan over Skatteligningen indgives Klage, gaende ud paa, at den hele Vigning er urigtig, eller at enkelte Klasser af Skatydere er for høit eller lavt beskattede:

1. Af vedkommende Regjeringsdepartement.
2. Af Kommuneskretsen i et fremmed, under samme Amtsskattekommission hørende Skattedistrikt.
3. Af et samlet Antal af mindst fem skattelagte Personer inden et Skattedistrikt.

Klagerne, der skal indeholde bestemte Paastande, støttede til Forklaringer over de efter Klagernes Formening sande Forhold, indgives skriftlig til Amtsskattekommissionens Formand inden 6 Uger, efterat Udlæggelsen af Vigningsforretningen er bekjendtgjort.

Ligeledes kan en Skatyder, som lignes i Kommuneskat i flere Skattedistrikter, til Amtsskattekommissionen indgive Klage over Overligningskommissionens Kjendelse, inden Amtsskattekommissionen har tilendebragt sit Arbejde.

§ 12. Amtsskattekommissionen gennemgaar og prøver de af Vigningskommissionerne udførte Skatteligninger i den Udstrækning, Kommissionen anser fornødent, og afgjør ved Kjendelse, som i Kort-
hed skal begrundes, de indkomne Skattesager. Den kan, ogsaa uden Klage, forhøre eller nedlægge Ansættelsen for en eller flere Klasser af Næringsdrivende efter herom at have indhentet Betænkning fra Vigningskommissionen.

Amtsskattekommissionen kan med Angivelse af de Regler og 23 Juli.
den Maalestof, hvorefter ny Skatteligning skal foregaa, paalægge No. 10.
Vigningskommissionen at udføre samme.

§ 13. Naar Amtsskattekommissionen har tilendebragt Gjennemgaaelsen af Skatteligningen for et Distrikt, udfærdiger den en Forklaring angaaende de fattede Beslutninger og afslagte Kjendelser. Forklaringen tilstilles Kommunestyrets Ordfører, der afgiver fornøden Meddelelse til Vigningskommissionen samt besorger Forklaringen udlagt til Eftersyn i 2 Uger, hvorom Bekjendtgjørelse sker paa sædvanlig Maade.

Amtsskattekommissionen afgiver derhos til vedkommende Regjeringsdepartement Indberetning om den foretagne Gjennemgaaelse af Skatteligningerne inden dens Distrikt.

Ved Behandlingen af Skattesager kan Amtsskattekommissionen tilkalde et Medlem af vedkommende Vigningskommission, som denne selv udvælger.

§ 14. Amtsskattekommissionen kan forlange Afgang for et eller flere Medlemmer til at deltage i Vigningskommissionens Forhandlinger, dog uden Stemme.

§ 15. Naar det findes tjenligt, kan vedkommende Regjeringsdepartement bestemme: a) at Amtsskattekommissionens faste Medlemmer og Formændene i Vigningskommissionerne i det hele Distrikt eller Dele deraf under Ledelse af Amtsskattekommissionens Formand skal afholde Møder, inden Statskrivningen paabegyndes, eller efterat den er afsluttet, for at overlægge angaaende den Fremgangsmaade, som ved Statskrivningen bør blive at iagttage, navnlig i Viemed at opnaa den størst mulige Vigelighed i Indtægts- og Formuesansættelserne; b) at to eller flere Amtsskattekommissioner skal træde sammen for at pleie Overlægninger betræffende Skatteligningsforholdene i deres Distrikter og derom afgive Indberetning til Departementet.

§ 16. Til Rigsstattekommissionen kan anses:

1. Af vedkommende Regjeringsdepartement over Skatteligningen for Distrikter, hvor Departementet antager, at Statskassens eller en eller flere Klasser af Næringsdrivendes Tarv ikke tilstrækkelig er varetaget.

Klagen indgives til Rigsstattekommissionens Formand inden 6 Uger, efterat Amtsskattekommissionernes Arbejde er tilendebragt.

2. Af vedkommende Kommunestyre eller Formandskabet efter Kommunestyrets Bemyndigelse over Amtsskattekommissionens Kjendelse, hvorved Skatteansættelse er forhoiet for en eller flere Klasser af Næringsdrivende eller for en Flerhed af Skattepligtige inden Skattedistriktet.

Klagen indgives skriftlig til Rigsstattekommissionens Formand inden 6 Uger, efterat Udlæggelsen af Forklaringen om Amtsskattekommissionens Kjendelse er bekjendtgjort.

23 Juli.
No. 10.

§ 17. Efter at have anstillet de Undersøgelser og indhentet de Erklæringer fra de underordnede Vigningsinstanser, som den finder fornødne, afgjør Rigsstattekommissionen ved begrundet Kjendelse de for den indankede Skatteligninger. Den kan med Angivelse af de Regler og den Maalestof, hvorefter ny Skatteligning skal foregaa, paalægge Vigningskommissionen at udføre samme. I saadant Tilfælde tilbageendes den nye Skatteligning Rigsstattekommissionen til endelig Afgjørelse.

Rigsstattekommissionen afgiver Beretning om Kommissionens Beslutninger og Kjendelser til vedkommende Regjeringsdepartement, der udfærdiger de fornødne Meddelelser til Kommuneskyrkerne.

§ 18. Er ny Skatteligning foretaget efter Amtsskattekommissionens eller Rigsstattekommissionens Kjendelse, har Vigningskommissionen efter sammes Tilendebringelse at afgive gennem Amtsskattekommissionens Formand Indberetning om den til vedkommende Regjeringsdepartement paa samme Maade som i § 8 foreskrevet.

Med Hensyn til Udlæggelse af den nye Vigningsforretning gjælder samme Regler som for den oprindelige Vigning.

Over saadan ny Vigning kan ikke indgives Klage til Vignings-, Overlignings- eller Overstattekommissionen.

§ 19. Vigningskommissionen besørger de nye Udberegninger af Skat, som dens egne eller de overordnede Instansers Kjendelser maatte foranledige, og afgiver fornødne Meddelelser derom til Oppebørselsbetjenten.

§ 20. Statskatten indbetales til vedkommende Oppebørselsbetjent inden 30te Juni i Skatteaaret; dog kan Indbetaling i intet Tilfælde kræves før 4 Uger efter Bekjendtgjørelsen om Vigningsforretningens Udlæggelse. Saasnart Oppebørselsbetjenten har modtaget Skattelisten, udfærdiger han Bekjendtgjørelse om, at Skatten under Udpantnings Tvang er at indbetale, og til hvem Indbetaling skal finde Sted inden ethvert Skattedistrikt.

§ 21. Har endelig Afgjørelse angaaende nogen Skatteansættelse, hvorover der er ført Klage, eller som staar under Prøvelse ved høiere Instans, ikke fundet Sted inden den ovenfor nævnte Termin, bliver Statskatten dog at indbetale med det Beløb, hvortil den af Vigningskommissionen er udregnet.

Naar ved endelig Beslutning Skatten bliver nedsat, erholdes det for meget erlagte tilbagebetalt; bliver den forhøiet, har den skattepligtige inden 4 Uger, efterat der er meddelt ham Underretning om Afgjørelsen, eller Udlæggelsen af denne er bekjendtgjort, at indbetale det manglende. Sidstnævnte Frist gjælder ogsaa for Indbetaling af Skat, der først er udfikret efter de overordnede Instansers Kjendelse.

§ 22. Har Kommuneskyret (Formandskabet) besluttet Kommuneskat eftergivet, nedsat eller uopkrævet, kan lignende Beslutning for den til Staten udfikrede Skat i samme Forhold fattes af ved-

kommande Regjeringsdepartement efter Kommunestyrets (Formands- 23 Juli.
skabets) Anbefaling. No. 10.

Ligeledes kan vedkommende Regjeringsdepartement frasælde Skattebeløb, som skønnes uerholdelige.

§ 23. Den Skattepligtige, som ikke betaler Statskatten til Forsaldstid, skal, hvis den Statskat, han ialt har at udrede, udgør Kr. 100,00 eller derover, erlægge i Renter $\frac{1}{2}$ — er en halv — pCt. af hver fulde Kr. 10,00 for hver Maaned eller Del af Maaned, som forløber, indtil Betaling sker.

§ 24. Lignings-, Overlignings- og Amtsskattekommissionen kan bemyndige et eller flere af sine Medlemmer til at anstille Undersøgelser og modtage Forklaringer angaaende Skattesager.

§ 25. For at gyldig Beslutning skal kunne fattes, maa i Lignings-, Overlignings-, Amtsskatte- og Rigsskattekommissionen mindst to Tredjedele af Medlemmerne være tilstede. I Tilfælde af Stemmeligbed gjør Formandens Stemme Udslaget.

Medlemmer af Lignings- og Overligningskommissionen fratræder, naar Ligningen angaar dem selv eller Skattepligtige, der er dem saa nær beslægtede eller besvogrede som Søskenbørn.

Udeblivelse fra Møder i Lignings-, Overlignings- og Amtsskattekommissionen ansees efter de om Udeblivelse fra Formands- og Repræsentantmøder gjældende Bestemmelser, dog at Bøden for Medlem af Lignings- og Overligningskommission ansettes til Kr. 5,00, for Medlem af Amtsskattekommission til Kr. 10,00 for hver Dag, Vedkommende udebliver. Den sidste Bod tilfalder Statskassen.

§ 26. Den, som forsætliggen ved urigtige Angivelser søger at vildlede Ligningskommissionen eller de overordnede Instanser med Hensyn til Ansættelsen af egen eller andres Indtægt eller Formue, hvad enten han derved har villet opnaa, at Ansættelsen bliver lavere eller højere end den virkelige, straffes med Bøden. Overtrædelsen paatales af det Offentlige i de for Politisager foreftrevne Former efter Forlangende af Kommunestyret, eller Formanden i Amtsskatte- eller Rigsskattekommissionen.

§ 27. Samtlige Ligningsinstansers Medlemmer er forpligtede til at bevare Tausshed om, hvad de under Udførelsen af sit Hverv maatte erfare angaaende nogens Formuesforhold.

Samme Taushedspligt paahviler ogsaa den, der af Vedkommende benyttes som Medhjælp.

§ 28. Det paaligger enhver Embeds-, Bestillings- eller Ombudsmand at gaa Ligningskommissionen og de overordnede Instanser tilhaande med de Dplysninger, han ifølge sin Stilling er istand til at meddele.

§ 29. Ved de forskjellige Kommissioner skal benyttes autoriserede Protokoller, indrettede efter Bestemmelse af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 30. De valgte Medlemmer af Amtsskattekommissionen tilkommer paa Reiser Skjds- og Kostgodtgjorelse som for Ordførere bestemt. Forsaavidt noget Medlem bor paa eller i Nærheden af

23 Juli. det Sted, hvor Kommissionen holdes, tilkommer ham den samme
No. 10. Kostgodtgjørelse som for de øvrige Medlemmer bestemt.

Medlemmer af Vigningskommissioner tilkommer paa Reiser, som de foretager for udenfor deres Skattedistrikt at afgive Møde i Amtsstattekommissionen eller i de i § 15 a nævnte Møder Skyds- og Kostgodtgjørelse som for Ordførere bestemt.

Amtsstattekommissionerne er berettigede til at erholde Godtgjørelse til lønnet Medhjælp og deres Formænd tillige til Godtgjørelse for de forøgede Kontorudgifter, som Overtagelsen af Stillingen som Formænd i Amtsstattekommissionerne paafører dem, forsaavidt deres Kontorholdsgodtgjørelse derved overskrides.

Hvorvidt og i Tilfælde hvilken Godtgjørelse der bliver at tilstaa vedkommende Oppebørselsbetjente i Anledning af det dem ved Paalæg af Indkomstskat til Staten paaførte forøgede Arbejde, bestemmes, indtil Stortinget derom fatter Beslutning, af Kongen.

§ 31. Rigsstattekommissionens Medlemmer erholder Skyds- og Kostgodtgjørelse som for Storthingsmænd bestemt.

Rigsstattekommissionen antager lønnet Medhjælp, saavidt den finder fornødent.

§ 32. Udgifterne ved Vignings- og Overligningskommissionerne udredes af vedkommende Skattedistrikter.

Udgifterne ved Amtsstattekommissionerne og Rigsstattekommissionen udredes af Statskassen.

§ 33. Forsaavidt ikke anderledes ved denne Lov eller Stortingets Stattebeslutning bestemmes, skal om Statskatten forøvrigt gjælde de i Lovgivningen angaaende Skat til Kommunerne paa Indtægt og Formue indeholdte Regler, forsaavidt de paa Statskatten er anvendelige.

§ 34. De Afændringer, som med Hensyn til denne Lovs Anvendelse i Finmarkens Amt maatte findes nødvendige, bestemmes indtil videre af Kongen.

§ 35. Forsaavidt nærværende Lov er i Virksomhed, sættes ud af Kraft alle ældre Lovbestemmelser om Kommuneskatter og om sammes Vigning, der strider mod denne Lovs Indhold.

II. Lov af 29de Juni 1892 med Tillægslov af 20de Juli 1893 om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune ophæves, dog saaledes, at disse Love fremdeles kommer til Anvendelse paa Vigningsforretninger, der er paabegyndte før nærværende Lovs Kundgjørelse.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet i Marstrand den 23de Juli 1894.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

L o v

24 Juli.

om Brændevins Salg og Udsfjænkning.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 19de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Brænderieiere og Destillatorer, ved hvilke sidste i denne Lov forstaaes Handelsborgere, der driver Omdestillation af raa Spiritus, jfr. Lov af 28de Juni 1887 om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation, har Ret til at sælge Brændevin:

- a. i Partier paa 250 Liter til alle og enhver;
- b. i hvilke som helst mindre Dele til Samlag og andre efter denne Lov til Udsalg eller Udsfjænkning berettigede, til Udsørsel samt under Jagttagelse af de nærmere Bestemmelser, som gives af Kongen, til Anvendelse i teknisk, medicinsk eller videnskabeligt Diemed.

Dog skal der fra Brænderier og Destillationsforretninger, som anlægges efter denne Lovs Rundtgørelse, alene kunne drives saadant Salg, som ovenfor under Litra b angivet.

§ 2. I Kjøbstæder og Ladesteder har de Handelsborgere, som har erhvervet Handelsborgerstab inden denne Lovs Rundtgørelse, Ret til at drive Handel med Brændevin i Partier paa 250 Liter eller derover. Denne Ret overføres ikke paa deres Enker, medmindre Egtetabet er stiftet før nævnte Tidspunkt.

§ 3. Af det Salg, som af Brænderieiere og Destillatorer efter § 1 alene maa foretages i Partier paa 250 Liter og derover, saavel som af Handelsborgeres Partisalg efter § 2, erlægges en aarlig Afgift til Statskassen.

Fritagne for denne Afgift er de Handelsborgere, som inden November Maanedes Udgang til Stedets Magistrat har afgivet skriftlig Erklæring om, at de for Fremtiden fraskriver sig den Ret, de som Handelsborgere har havt til Salg af Brændevin.

§ 4. Den i § 3 omhandlede Afgift til Statskassen erlægges med et Beløb pr. Liter, der svarer til Tredjedelen af Samlagenes gennemsnitlige Nettofortjeneste pr. Liter for de nærmest foregaaende 5 Aar, dog ikke under nogen Omstændighed med et mindre Beløb end Kr. 1000,00 aarlig for hver berettiget.

Det afgiftspligtige Kvantum fastsættes af vedkommende Regjeringsdepartement for det forløbne Aar paa Grundlag af Opgaver over den indenlandske Tilvirkning, Indørsel, Udsørsel og det i teknisk, medicinsk eller videnskabeligt Diemed anvendte samt Brænderiernes og Destillatorernes, Samlagenes og de øvrige Detailsælgeres og Udsfjænteres Omsætning.

24 Juli.

Afgiften erlægges af Brænderieiere og Destillatører efter hver enkelt's Omsætning, men af Handelsborgere med en for alle lige Andel af det Afgiftsbeløb, som falder paa samtlige Handelsborgees Omsætning.

Afgiften skal indbetales til vedkommende offentlige Oppebørselsbetjent inden 4 Uger efter, at den af Departementet foretagne Fastsættelse af Afgiftens Beløb er blevet Vedkommende meddelt.

Den, som ikke i ret Tid har betalt denne Afgift, taber for Fremtiden Retten til at drive saadan Handel med Brændevin.

§ 5. I Kjøbstæder og Ladesteder med eget Kommuneestyre maa Handel med Brændevin i mindre Dele end 250 Liter samt Udskjænkning af Brændevin — med de i § 1 samt nedenfor i §§ 7, 8 og 9 nævnte Undtagelser — alene drives af Samlag, hvis Vedtægter er godkendte af Stedets Kommuneestyre og stadfæstede af Kongen.

Antallet af Udskjænknings- og Udsalgssteder bestemmes af Kommunestyret. Valget af Bestyrer for hvert Udsalgs- og Udskjænkningssted skal godkendes af Magistrat og Formandskab.

Aktieiere i Samlag maa ikke udbetales mere end 5 pCt. af den indbetalte Aktiekapital.

§ 6. Forinden den i forrige Paragraf omhandlede Godkendelse af et Samlags Vedtægter finder Sted, skal det ved almindelig Afstemning, hvori samtlige inden Kommunen bosatte Mænd og Kvinder over 25 Aar har Ret at deltage, afgjøres, om Oprettelse eller fortsat Drift af Samlag til Salg og Udskjænkning af Brændevin skal være tilladt inden Kjøbstadens eller Ladestedets Grænser. Samlag kan ikke oprettes eller faa fornyet Godkendelse af sine Vedtægter, dersom Flertallet af de i Sagen stemmeberettigede er imod det. Er et Samlag efter en saadan Afstemning nedlagt, kræves der ved ny Afstemning Flertal af de i Sagen stemmeberettigede for, at Samlag igjen kan blive oprettet. Disse Afgjørelser gjælder for 5 Aar. Kommer der ikke inden 6 Maaneder for Udløbet af Femaaret til Kommunestyret Forlangende om fornyet Afstemning fra saa mange af de i Sagen stemmeberettigede, at de udgjør mindst en Tyvendedel af det i den sidst benyttede Fortegnelse opførte Antal, forbliver den stedfundne Afgjørelse gjældende ogsaa for de næste 5 Aar og saaledes videre fremover.

Stemmegivningen sker hemmelig ved autoriserede Sedler, hvorpaa den, der stemmer, skriver „ja“, hvis han eller hun samtykker i, at Samlag oprettes, og „nei“, hvis han eller hun ikke samtykker deri.

Afstemningen kan, hvor saadant findes hensigtsmæssigt, foregaa sognevis eller fredevis. Nærmere Bestemmelser angaaende disse Afstemninger, og hvad dermed staar i Forbindelse, udfærdiges af Kommunestyret med Kongens Stadfæstelse.

§ 7. Kommunestyret kan i Henhold til Vedtægt, som er 24 Juli. stadfættet af Kongen, tildele Samlaget et bestemt Antal Rettigheder til Udsalg af Brændevin i ikke mindre Dele end $\frac{35}{100}$ Liter, hvilke Rettigheders Udøvelse af Magistrat og Formandskab kan overdrages Handelsborgere paa 1 Aar ad Gangen.

§ Vedtægten bliver at bestemme:

1. Hvilken Art af Handel, der kan forenes med Brændevins-salget.
2. Maximum og Minimum af den Afgift, som Samlaget med Bifald af Magistrat og Formandskab kan fordre, og som skal være lige for alle Stedets Rettighedshavere.
3. De øvrige Betingelser, hvorpaa Rettigheden bliver at overdrage Vedkommende.

§ 8. Ved lignende Vedtægt som i § 7 omhandlet kan Kommunestyret tildele Samlaget et bestemt Antal Rettigheder til Udsjænkning af Brændevin, hvilke Rettigheders Udøvelse paa samme Maade som i § 7 bestemt kan overdrages til Hoteleiere, Værter for sluttede Selskaber og Restauratører ved Theatre med den Virkning, at de alene kan skænke til henholdsvis de hos dem boende Reisende, Selskabets Medlemmer og de Theaterbesøgende.

§ Vedtægten bliver at bestemme:

1. Maximum og Minimum af den Afgift, som Samlaget med Bifald af Magistrat og Formandskab kan fordre, og som for hver enkelt fastsættes efter Bedriftens Væbskaffenhed og Omsættningens Størrelse.
2. De øvrige Betingelser, hvorpaa Rettigheden bliver at overdrage Vedkommende.

§ 9. De, der for Tiden i Henhold til Lov af 6te September 1845 § 3 har Ret til Udsalg af Brændevin i Smaat, beholder fremdeles denne Ret, dog saaledes, at Salget ikke maa foregaa i mindre Dele end $\frac{35}{100}$ Liter. De har at erlægge til Samlaget samme aarlige Afgift som de i § 7 omhandlede Udsælgere. Hvor ingen af sidstnævnte findes, fastsættes Afgiften, efterat Erklæring er indhentet fra Kommunestyret, af vedkommende Departement.

De her omhandlede Udsalgsherrettigede overfører ikke sin Ret paa sine Sønner, forsaavidt Egtteskabet først er stiftet efter Kundgjørelsen af Lov af 22de Mai 1875 om Forandringer i Brændevinslovgivningen.

§ 10. De, der for Tiden har Ret til Udsalg og Udsjænkning af Brændevin paa Landet, beholder fremdeles denne Ret saaledes, som den er dem hjemlet ved deres Bevillinger.

Tovrigt maa paa Landet Udsalg af Brændevin alene foregaa fra Brænderier, saaledes som omhandlet i § 1, og Udsjænkning alene foregaa med Hjemmel af kongelig Bevilling, hvis Meddelelse er betinget af Herredsstyrets Anbefaling. Bevilling til Udsjænkning maa alene tilstaaes Gjestgivere, Hotelværter og Re-

24 Juli. stauratorer ved Sanatorier og Badesteder med den Virkning, at de kun kan skjænke til henholdsvis de hos dem værende Rejsende og Gæster. Udsjænkningens retten kan tilstaaes enten for det hele Aar eller for en kortere Tid og forøvrigt paa de nærmere Vilkaar, som af Herredsstyret maatte være opstillede. Ingen maa have Udsjænkning af Brændevin paa mere end et Sted.

§ 11. Paa Landet skal Enhver, som med Hjemmel af kongelig Bevilling udsælger eller udsjænker Brændevin, og som ikke ved en inden 30te November afgiven Erklæring har frasagt sig sin Ret, erlægge en særskilt Afgift, hvoraf 35 pCt. indbetales til vedkommende Herredskasse og Resten gennem Stedets Opbevaringsbetjent til Statskassen.

Afgiften fastsættes inden 15de December af Herredsstyret for det følgende Aar efter den antagelige Størrelse af Omsætningen og betales i to halvårlige Terminer inden 15de Januar og 15de Juli, hver Gang med det halve.

Den, som ikke inden bestemt Tid betaler denne Afgift, taber Rettigheden, at regne fra den Termin, ved hvilken Forsømmelsen fandt Sted, og er ligesuldt pligtig til at betale den for Aaret skyldige Afgift, der i Tilfælde af manglende Betaling skal inddrives ved Udpantning.

Den saaledes tabte Rettighed maa ikke under nogen Omstændighed gjengives Nogen ved ny Bevilling, uden at den skyldige Afgift er betalt. Undtagelse fra disse Forskrifter finder kun Sted, naar den afgiftspligtige Næring ophører ved den Berettigedes Død eller Konkurs, da Afgiften i disse Tilfælde alene svares for den løbende Termin. I Konkursboer betragtes Afgiften lige med almindelig Gjæld uden Fortrinsret.

§ 12. Udsjænkning af Brændevin ombord i Dampskibe maa kun foregaa efter dertil meddelt kongelig Bevilling. I Bevillingen bestemmes, om og i hvilken Udstrækning Udsjænkningen skal være underkastet de i § 18 nævnte Tidsindskrænkninger.

Forinden saadan Bevilling meddeles med Hensyn til Dampskib, der udelukkende eller væsentlig gaar i Fart paa Fjord, Indsjø eller Elv og har Anløbssted i Landdistrikt, skal Erklæring indhentes fra Amtsthingene i de Amter, inden hvilke Farten foregaa. Hvorvidt under blandet Fart paa Kyst og paa Fjord (Indsjø eller Elv) sidstnævnte Fart er at betragte som den væsentlige, afgøres af Rongen.

Med Hjemmel af Bevillingen kan der kun udsjænktes til de med Dampskibet reisende Passagerer samt, forsaavidt Foreren tilsteder det, til Mandstabet og Andre, som stadig følger Skibet.

§ 13. Bestilling paa Brændevin i Partier eller mindre Dele maa ikke optages af nogen, medmindre Bestillingen gøres af Samlag eller andre til Udsalg eller Udsjænkning af Brændevin berettigede.

§ 14. Samlagets Regnskaber føres efter Schemaer, der ud- 24 Juli.
færdiges af vedkommende Departement, og revideres hvert Aar af
to Revisorer, hvoraf en vælges af vedkommende Kommunestyre og
en af Overøvrigheden. Revisorernes Godtgjørelse bestemmes af
Overøvrigheden efter indhentet Erklæring fra Samlaget og udredes
af dette. De nærmere Bestemmelser om Tiden for Regnskabernes
Aflæggelse og deres Revision m. v. fastsættes af vedkommende De-
partement, der ogsaa deciderer Regnskaberne.

§ 15. Naar et Samlags Regnskaber er decideret, tilfalder
15 pCt. af Nettooverskuddet Samlagets Kommune og 20 pCt.
Samlaget til Fordeling mellem Afholdsforeninger og andre Insti-
tutioner og Selskaber i Byen og omliggende Landdistrikt, der har
til Formaal at fremme almennyttige Diemed. I de nærmeste Aar
efter denne Lovs Ikrafttræden skal der til disse Procenter lægges:
til Kommunen af det første Aars Overskud 15 pCt. og til Sam-
laget til Anvendelse efter de for hvert Samlag hidtil gjældende
Bestemmelser af det første Aars Overskud 50 pCt., af det andet
Aars 40 pCt., af det tredje Aars 30 pCt., af det fjerde Aars
20 pCt. og af det femte Aars 10 pCt.

Derhos skal Samlaget i det første Aar efter Lovens Ikraft-
træden til Kommunen erlægge Afgift bestemt i Henhold til nu-
gjældende Lov af 6te September 1845 efter Skøn afgivet overens-
stemmende med samme Lovs § 9 over, hvad der i Aaret vil blive
udstjænket og i mindre Partier end 40 Liter udsolgt paa Stedet.

Resten af Overskuddet indbetales gennem Stedets offentlige
Oppebørselsbetjent i Statskassen.

Al Samlagenes Andel af Nettooverskuddet maa ikke noget
anvendes til Formaal af den Bestaafenhed, at Kommunen efter
Lovgivningen selv pligter at sørge for dem.

§ 16. De Indtægter, der i Henhold til §§ 3, 4 og 11
samt 15 tilfalder Statskassen, oplægges til et Fond, om hvis Be-
nyttelse der bliver at bestemme ved særskilt Lov. Fondets Midler
bliver indtil videre at forvalte og gjøre frugtbringende efter Kongens
nærmere Bestemmelse.

§ 17. De i § 9 omhandlede Rettigheder til Udsalg af
Brændevin kan af Stedets Kommunestyre beslattes indløste. Be-
slutningen kan angaa samtlige de nævnte Rettigheder paa Stedet
eller enkelte af dem. Den er ikke gyldig, medmindre den stadfæstes
af Kongen.

Den Erstatning, som tilkommer Rettighedshaverne, bestemmes
ved lovligt Skøn, afgivet af 4 eller, i Tilfælde af Overskøn, af
8 Mænd, som udnævnes af Kongen. Forligsmægling bortfalder.
Overskøn maa forlanges inden 6 Uger fra Underskjønnets Slut-
ning. Udgifterne ved Overskjønnet, der i ethvert Tilfælde foran-
staaes iærksat af Kommunen, bæres af Rettighedshaveren, naar
han har forlangt det, og det gaar ham imod.

24 Juli. Rettigheden ophører ved Udgangen af det Aar, i hvilket Skønnet afgives, forsaavidt der fra den endelige Afgjørelse til Aarets Udgang er et saa langt Tidsrum som 6 Maaneder, men i modsat Fald ved det følgende Aars Udgang, og fra samme Tid beregnes Erstatningen.

Denne bestemmes til et vist aarligt Beløb, i Almindelighed svarende til den Indtægt, som Rettighedshaveren skønnes i Gennemsnit af de 3 sidste Aar at have haft af den med Rettigheden forbundne Møring; dog kan Skønsmændene gjøre Forandring heri, dersom Indtægten af særegne Grunde i disse Aar har været større eller mindre, end den i Fremtiden antages at ville blive.

Erstatningen udbetales af Byklassen mod Refusion af Samlaget, om saadant findes inden Kommunen, hver 30te Juni og 31te December, sidste Gang ved Udløbet af det Aar, i hvilket Rettighedshaveren eller, dersom Rettigheden tilkommer to Vgtefæller, den længstlevende af disse er afgaaet ved Døden.

Rettigheden til Salg og Udsjænkning af Brændevin, der er bundet til en vis Eiendom, kan indløses af Staten efter Forslag fra vedkommende Kommunestyre. Erstatningen bliver overensstemmende med Forfristerne i nærværende Paragrafs 2det og 3dje Led at fastsætte med et Beløb én Gang for alle.

§ 18. Udsalg eller Udsjænkning af Brændevin maa ikke finde Sted før Kl. 8 om Morgen, heller ikke Dagen før Søndag og Helligdage efter Kl. 1 Eftermiddag, ligesaa lidt som paa Søndag og Helligdage, herunder indbefattet Tidsrummet til Kl. 8 næste Dags Morgen. Politimesteren kan ved Leiligheder, naar en større Samling af Menneffer finder Sted, f. Eks. under Markeder, ved Valg, Paamønstre eller lignende, bestemme yderligere Tidsindskrænkninger.

§ 19. Brændevin, som sælges i Partier paa 250 Liter eller derover, maa ikke for nogen Del paa Stedet fortæres og maa kun udleveres paa én Gang i ét Kar og til én Kjøber.

§ 20. Den, der er berettiget kun til Udsalg af Brændevin i Genhold til denne Lovs §§ 7, 9 og 10, gjør sig skyldig i ulovlig Brændevinshandel, hvis det hos ham kjøbte Brændevin ham bitterlig fortæres i hans Hus eller paa andre i hans Besiddelse værende Steder.

§ 21. Udsjænkning eller Afhændelse af Brændevin, som finder Sted i Forbindelse med Kjøb eller Salg fra Vareboder eller andre almindelige Udsalgsteder, eller som — ligeledes i Forbindelse med Kjøb og Salg — finder Sted under de almindelige Fester eller ved Besøg hos Hjeldefinnerne i deres Byer eller ved deres Hjorder, ansees som ulovligt Brændevinssalg, selv om Udsjænkningen eller Afhændelsen er skeet uden Betaling.

Som ulovlig Udsjænkning ansees det, naar de, der mod Betaling bevarter med Epise eller Drif, holder Reglebane, Billard

eller besatter sig med andet saadant Erhverv, uagtet de ikke er be- 24 Juli.
rettigede til Udsjænkning, uden Betaling stjaenker Brændevin til
sine Gæster.

§ 22. Den, der gjør sig skyldig i ulovlig Afhændelse eller
Optagelse af Bestilling (§ 13) eller Udsjænkning af Brændevin,
straffes med Bøder eller, i Gjentagelsestilfælde, med Bøder eller
Fængsel; har Vedkommende tidligere for saadan Forbrydelse været
domfældt 3 eller flere Gange, straffes han med Fængsel eller Straf-
arbejde i 5te Grad.

Derhos skal det Brændevin, som forefindes hos den Skyldige,
i saa stort Quantum, som efter Handlingens Betskaffenhed og Om-
stændighederne forøvrigt findes passende, anholdes til Konfiskation
og det ved hver enkelt Overtrædelse uden Hensyn til, at den øvrige
Straf flyder sammen med Straffen for en tidligere Overtrædelse,
der staar under Paatale. Som en særskilt Stjærpelsesgrund ved
Straffens Bestemmelse skal det ansees, naar den Skyldige paany
overtræder Loven i den Mellemtid, som hængaar mellem hans An-
givelse og Sagens Afgjorelse.

De, der har Ret til Udsalg eller Udsjænkning af Brænde-
vin i Henhold til §§ 7, 8, 9, 10 og 12, skal, naar de efter nær-
værende Lovs Ikrafttræden er straffede for Misbrug af sin Rettig-
hed, miste denne, saafremt de tredje Gang gjør sig skyldig i lignende
Misbrug, og kan da ikke paany saa sig overdraget nogen af de
ovennævnte Rettigheder.

§ 23. Det skal under Straf af Bøder være forbudt enhver
bofiddende stiltiende eller udtrykkelig at tillade løse og ledige Per-
soner, som selv anskaffer Brændevin, at samles i deres Huse for
der at henhidde og fortære saadant Brændevin.

§ 24. Den, der for Betaling udsjæenker Brændevin til
Børn under 15 Aar eller til nogen, som allerede er beruset, eller
lader nogen saa saa meget deraf, at han derved kommer i saadan
Tilstand, straffes med Bøder eller Fængsel. Den, som enten selv
eller ved andre udkaster af sit Hus Personer, som hos ham har
beruset sig, straffes med Bøder, Fængsel eller Strafarbejde i 5te
Grad.

Kommer nogen tilfælde som Følge af Beruselsen eller af at
være udkastet og overladt til sig selv, kan Børtten desuden tilpligtes
at udrede til den Tilstadekomne eller hans Paarørende Erstatning
efter Skjon for forarsagede Udgifter og Tab af Arbeidsfortjeneste
eller Indtægter.

§ 25. Ved Kirke, paa Thinge, ved Auktioner eller anden
offentlig Forsamling maa under Straf af Bøder ingen Uddeling af
Brændevin finde Sted. Den, der paa saadanne Steder eller paa
Jernbane, Dampskib eller andre offentlige Befordringsmidler lader
sig finde i beruset Tilstand, straffes med Bøder og kan derhos vises
eller jøres bort. Foranlediger han paa noget af de nævnte Steder

24 Juli. eller paa Gade, Bei eller anden offentlig Plads, i Bevertningssted eller i Gjæstgiveri Forargelse eller Uorden, kan han sættes i Fængsel, indtil han bliver ædru, uden at den Straf, hvortil han ved sit Forhold maatte have gjort sig skyldig, derved bortfalder.

§ 26. Den, som efter forhen gjældende Lov er dømt til Straf for en Fordrøvelse, for hvilken der i denne Lov i Gjentagelsestilfælde er bestemt højere Straf, og som paany deri gjør sig skyldig, straffes, som om han forhen havde været dømt efter denne Lov.

§ 27. Undladelse af inden den af vedkommende Departement bestemte Frist at afgive de i § 4 omhandlede Opgaver over Omfattningen straffes med Bøder eller Fængsel.

§ 28. Overtrædelser af denne Lov paatales efter de for Politisager givne Regler, medmindre Overtrædelsen kan medføre Strafarbejde i 5te Grad.

§ 29. De i denne Lov fastsatte Bøder samt Værdien af det konfiskerede tilfalder med en Halvdel vedkommende By- eller Herredskasse og med den anden Halvdel Angiveren, naar denne er Lensmand eller anden ved Politiet ansat Betjent eller Embedsmand, hertil ikke henregnet de særlig ansatte Kontrollører. Er der ingen andelsberettiget Angiver, eller frafalder han Fordringen paa sin Halvdel, tillægges vedkommende By- eller Herredskasse det hele.

§ 30. De i nærværende Lovs §§ 5, 6, 7, 8, 14, 15 og 16 om Samlag givne Bestemmelser kan efter Andragende fra vedkommende Herredsstyre af Kongen gjøres anvendelige for Strandsteder og andre bymæssigt bebyggede Strækninger paa Landets Grund.

§ 31. Enhver med Brændevin blandet eller tilberedt Drift samt Vin af større Alkoholfyrke end 21 pCt. bliver efter nærværende Lov at anse som Brændevin.

§ 32. Denne Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1896, forsaavidt ikke anderledes er bestemt i §§ 1 og 2. Dog skal Bestemmelsen i § 13, jfr. § 22, træde i Kraft fra 1ste Januar 1895.

Med Hensyn til Anvendelsen af denne Lovs § 6 bestemmes, at de nu bestaaende Samlags Vedtægter forbliver gjældende, forsaavidt de ikke er i Strid med nærværende Lovs Bestemmelser, til Udløbet af den for hvert Samlag fastsatte Frist. Paa Vedtægter, hvis Gyldighed ophører ved Udløbet af indeværende Aar, maa fornyet Stadfæstelse ikke meddeles for længere Tid end et Aar fra 1ste Januar 1896.

Fra 1ste Januar 1896 ophæves de i Lovene angaaende Brændevins Salg og Udskjænkning af 6te September 1845, 19de August 1848, 26de August 1854, 28de September 1857, 9de Juni 1866, 3die Mai 1871, 22de Mai 1875, 14de Juni 1879, 1ste Mai 1880 og 29de Juni 1888 indeholdte Bestemmelser, forsaavidt de

fremdeles er gjældende, og ligeledes Lovene angaaende Ladestederne 24 Juli. Skudsneshavn, Florø, Sandnes, Kopervik og Mossjøen samt Kjøbstaden Haugefjund, henholdsvis af 11te Juni 1857 § 1, 16de Mai 1860 § 1, 13de December 1862, 3die Marts 1860 § 1, 11te April 1874 § 1 og 3die Marts 1866 § 4, saavelsom enhver anden i Strid med nærværende Lov staaende Bestemmelse.

Thi have vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov.

Givet i Kristiania den 24de Juli 1894.

Under Rigets Segl.

(L. S.)

Efter Hans Majestet Kongens naadigste Befaling:

Emil Stang. Ole Furu. Dr. Bang. F. Hagerup.
W. Olsson. Birch-Neichenwald.

Lehmann.

Udgiver: E. N. Bæpmann

Grøndahl & Søns Bogtrykkeri.